

1. OKRĘTNY (1) ai

o prawdopodobnie jasne (tak w okręt).

[sg m N okrętny.] ◇ pl D okrętnym. ◇ [I m okrętnymi.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „okręt”: [Okręt/ Navis. okrętny/ et okrętowny/ Nauticus. Volck Ppp.]

a. [Będący częścią okrętu:

Wyrażenie: »nos [= dziób] okrętny«: Convulsum remis rostrisque {nosy okrętnymy} Glosy II 74/42.]

b. W którym biorą udział okręty:

Wyrażenie: »okrętna bitwa«: Abowiem [kunszt pływania] od wielkich nieprześpieczności ludzie wybawia/ y ku okrętnym bitwam / tudzież żeglowaniom śmielże ludzie czyni. KwiatKsiąż P.

Cf [OKRĘCKI], [OKRĘTOWNY], OKRĘTOWY

JDok